

РЕШЕНИЕ

№ 22704

гр. София, 07.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **5475** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството реда на чл. 145– чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) Образувано е след изпращане по подсъдност от Административен съд –Плевен, на жалба на М. Ц. Н., [ЕГН] от [населено място], ж.к. „Д. „[жилищен адрес] чрез адв. А. , съдебен адрес- [населено място] [улица], ет.2 , офис 6, тел. [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26 -0374 -000053 /11.04.2026г. на полицейски инспектор към ОДМВР-П. – РУ Червен бряг, с която на М. Ц. Н. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з) гг) от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна.Твърди се, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като не са изяснени всички релевантни за случая факти и обстоятелства.Счита се, че нарушението не е доказано и не са налице материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. з)гг) от ЗДвП.Твърди се че фактическата обстановка по случая била следната: АТВ било закупено с цел употреба по неравни и високопланински пътища, извън тези, отворени за обществено ползване.В случая, жалбоподателят със свой познат извършили ремонт на въпросното МПС и след приключването му жалбоподателят решил да го изпробва за кратко разстояние, което довело до въпросното нарушение.АТВ било закупено с друга цел и жалбоподателят не бил вложил умисъл. Относно доводите за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, според жалбоподателя, те се изразявали в това, че в ЗППАМ не е посочено [населено място] „, къде се намира като община и съответно област“.

В с.з. жалбоподателят - М. Ц. Н., редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява. С молба от 26.05.2026г., чрез адв. А., е поискал да се даде ход на делото и е изразил становище по същество на спора. Аргументите за отмяна на ЗППАМ са, че не е посочено цифрово разпоредбата на чл. 175, ал.3 от ЗДвП, а само тази на чл. 140, ал.1 пр.1 от ЗДвП, като липсвала привръзка. Нарушен бил и принципът за съразмерност. Временното отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач за 6 месеца не изпълнява целите за преустановяване на административните нарушения и последиците от тях. Наложения административна мярка била непропорционална на констатираното нарушение, тъй като надхвърляла необходимото за постигане целите на закона. За въпросните 6 месеца би се спряла дейността на жалбоподателя, ще останат служители във фирмата без работа, ще се нарушат трайно грижите за семейството. По този начин на практика ПАМ би имала наказателен ефект и би лишила жалбоподателя от правото да управлява МПС преди да е постановено административно наказание. Искане за отмяна на ЗППАМ Заявява се претенция за присъждане на разноски по списък.

В с.з. ответникът - полицейски инспектор към ОДМВР-П. – РУ Червен бряг, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява.

СГП- редовно и своевременно призвана, не се явява и не се представлява.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ Серия ГА, № 5066063 от 11.04.2026г., издаден в присъствието на двама очевидци/ с посочени в АУАН лични данни/ , издаден от младши автоконтрольор в РУ-Червен бряг- ОДМВР-П., жалбоподателят на 11.04.2026г., около 12,05 часа, в [населено място], общ. Червен бряг, обл. П., на кръстовището, образувано от ул. „39- та“ и [улица], с посока на движение към ул. 69-та , е управлявал моторно превозно средство/ МПС/- четириколесно АТВ с надпис Reptile RS 10 модел АТА 200 с номер на рама L9NACMEJXP1212396 , което не е регистрирано по надлежния ред. С АУАН извършеното е квалифицирано като нарушение по чл.140, ал.1 пр.1 от ЗДвП. Съгласно отразеното в АУАН препис от същия е бил връчен лично на нарушителя срещу подпис.

Към преписката е приложена фактура №[ЕГН] от 08.04. 2026г. съгласно която жалбоподателят М. Ц. Н. е закупил от „Никми 76“ ЕООД с[ЕИК]/ на което дружество жалбоподателят е управител и едноличен собственик на капитала, съгласно представената справка от публичния търговски регистър/, за сумата от 613,55 евро с ДДС.

В приложеното към административната преписка обяснение от 11.04.2026г. от жалбоподателя, същият е заявил следното: че се прибрал в бащината си къща в [населено място]; че е закупил посоченото МПС; че на обяд на 11.04.2026г. е „изпробвал“ закупеното АТВ; че само поради празничните дни не успял да регистрира въпросното АТВ; че докато „ изпробвал“ въпросното АТВ бил спрял от служители на МВР, които извикали екип на пътна полиция.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 26 -0374 -000053 /11.04.2026г. от полицейски инспектор към ОДМВР-П. – РУ Червен бряг, с която на жалбоподателя М. Н. е приложена принудителна административна мярка/ПАМ/ по чл. 171, т. 1, б. з)гг) от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от оспорването, в срок и против акт, подлежащ на съдебен контрол пред настоящия съд.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал.1, т. 1 от същия закон се издават с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или на оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. Предвид тази правна уредба и представените по делото заповед № 8121з- 1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи и заповед № 316 з -2561/04.07.2022г. на директора на ОДМВР -П. съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Не се констатира и допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

В оспорената заповед е посочено, както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Ясно е посочена приложимата материалноправна разпоредба на чл. 171, т. 1, б. буква „з“ подб. „гг“ от ЗДвП за налагането на ПАМ и относимите фактически съображения. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено. Възраженията в обратен смисъл на жалбоподателя са неоснователни. В тази връзка, освен позоваване на АУАН, в оспорената заповед се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Оспорената заповед е издадена въз основа на Акт за установяване на административно нарушение, съдържащ ясно описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение. В АУАН, препис от който е бил връчен на жалбоподателя, към който АУАН, ЗППАМ изрично препраща, се съдържа детайлно описание на мястото на нарушението – което е в [населено място], общ. Червен бряг, обл. П., на кръстовището, образувано от ул. „39- та“ и [улица], поради което са неоснователни доводите на жалбоподателя, че не му е ясно къде се намира [населено място], където по неговите обяснения по преписката се намира „бащината“ му къща и в контекста на горесцитираното ТР №16/31.03.1975г. Не съставлява липса на мотиви или съществено нарушение на административнопроизводствените правила непосочването в ЗППАМ на цифрово на чл. 175, ал.3 от ЗДвП, респективно посочването цифрово на чл. 140, ал.1 пр.1 от ЗДвП. Както се посочи, в ЗППАМ е записана приложимата материалноправна разпоредба на чл. 171, т. 1, б. з)гг) от ЗДвП за налагането на ПАМ и относимите към същата фактически съображения. Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП гласи, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с

табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Неизпълнението на това задължение пък, е обявено за наказуемо, съгласно санкционния състав на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, който предвижда наказание. Лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. на водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

Оспорената заповед е материално законосъобразна. Основанието за налагане на процесната ПАМ- „, временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“ е извършено нарушение, за което е предвидено налагане на административно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца. Обжалваната принудителна административна мярка е наложена на основание чл. 171, т. 1, буква з), г) от ЗДвП, според която разпоредба за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство. Именно такава е нарушението по чл. 140, ал.1 пр.1 от ЗДвП, за което в кореспондиращата му санкционна разпоредба на чл. 175, ал.3 от ЗДвП е предвидено наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца. Описаното в АУАН, ППС отговаря на определението за моторно пътно превозно средство, дадено в § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП – пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства и индивидуалните електрически превозни средства. Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е материално правна –ограничителна, като въвежда условия, при изпълнение на които може да бъде предприето управление на моторно превозни средства по пътищата, отворени за обществено ползване, а именно: по пътищата, отворени за обществено ползване се допускат моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Изискванията са кумулативни, но второто следва първото, тъй като регистрационния номер и табелите, на които е изписан се получават и поставят в резултат от извършена регистрация. Това е причината, поради която в чл. 175, ал. 3 от ЗДвП да се съдържат две форми на изпълнително деяние за нарушение на материалната ограничителна правна норма за поведение, разписана императивно в чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. МПС, което не е регистрирано не може да бъде управлявано по пътищата, отворени за обществено ползване. Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП изисква регистрация за всички МПС, които отговарят на определението по § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП, а в унисон с тази правна конструкция е правилото на чл. 1, ал. 5 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, която изброява изчерпателно онези моторни превозни средства, които не се регистрират по установената с нея процедура, каквото изключение в случая не се твърди, а от доказателствата по делото, в т.ч. АУАН, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на обратното, като констатациите му не са опровергани от жалбоподателя, е установено управлението от жалбоподателя на нерегистрирано МПС, съгласно § 6, т. 11 ЗДвП по път,

отворен за обществено ползване, по който се допускат само моторни превозни средства, които са регистрирани, а и в обясненията си по преписката сам жалбоподателят е заявил, че четириколесното МПС подлежи на регистрация и дори е манифестирал желание за предприемане на действия по извършване на регистрация. Не спорно, че кръстовището, образувано от ул. 39-та и ул. Г. С. Р. в населеното място – в [населено място], общ. П., обл. П., е път, отворен за обществено ползване. В случая доводите на жалбоподателя са, че е управлявал МПС – нерегистрираното четириколесно АТВ Reptile RS 10 АТА 200 за кратко разстояние и без умисъл, защото искал единствено до го „изпробва“ / след ремонта/. Следва да се отбележи, че нарушението по чл. 140, ал.1 от ЗДвП, във връзка с което е издадена и оспорената заповед е такова на просто извършване, респективно е възможно при пряк умисъл, каквото доказателствата по преписката сочат. Доводите относно управлението на МПС в селото за кратко разстояние и с цел „изпробване“ / но на нерегистрирано МПС, в населено място, по път отворен за обществено ползване/ имат отношение към степента на засягане на обществените отношения. В зависимост от степента на обществена опасност на извършеното, деянието / по управление на нерегистрирано МПС по път, отворен за обществено ползване, по който се допускат само моторни превозни средства, които са регистрирани/ съставлява посегателство по чл. 345, ал.2 от НК/ за „онзи, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред“ / или съставлява административно нарушение по чл. 140, ал.1 пр.1 от ЗДвП. В случая данните по преписката са сочели на извършено административно нарушение по чл. 140, ал.1 пр.1 от ЗДвП, каквото е констатирано с АУАН, във връзка с което нарушение е издадена и оспорената ЗППАМ.

Законодателят е предвидил, че ПАМ от процесния вид се прилага под прекратително условие – до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 6 месеца. Разпоредбата на чл. 171, т. 1, буква з), г) от ЗДвП, не предвижда определяне на конкретен срок от административния орган в определени граници. Следователно при посочването на срока, за който е приложена принудителната административна мярка, административният орган не действа при условията на оперативна самостоятелност, тъй като срокът е определен в закона и в заповедта само се възпроизвежда предвидения в закона срок, а не се определя такъв от органа. С оглед непосредствената цел за ограничаване на противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, мярката е приложена за срок от 6 месеца, както е разписано в закона. При произнасянето на компетентния орган относно осъществяването на административната отговорност на водача или след изтичане на определения срок, ПАМ следва да се счита за отпаднала с оглед настъпилото прекратително условие, с което е обвързано действието ѝ.

Мярката е съответна на целта на закона. Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Целта на процесната ПАМ е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Защитените обществени отношения са с особена важност и значимост, тъй като управлението на МПС е дейност, която е източник на повишена опасност за здравето и живота на участниците в движението по пътищата. Именно понеже управлението на МПС е дейност с повишена опасност законодателят е въвел императивни правила за регистрация на МПС. В случая нарушението е доказано. Не се установят факти, които да го дисквалифицират като такова. Не са представени доказателства за отстраняването на нарушението. Не са представени доказателства

впоследствие МПС да е регистрирано, въпреки манифестираното подобно намерение /в обясненията на жалбоподателя по административната преписка/. Обстоятелството, на които жалбоподателят акцентира в жалбата си, че е управител и ЕСК на „Никми 76“ ЕООД, както и съдружник в „Сервиз 76“ ООД, поради което СУМПС му било нужно за придвижване до месторабота и осъществяване на търговската дейност/ но жалбоподателят би могъл да организира придвижването си по друг начин, без лично да управлява МПС, при алтернативни възможности за придвижване /, не водят да промяна на горните констатации, като надделяващ в случая е общественият интерес. Спазването на правилата на движение, с оглед безопасността, е в интерес на всички участници в движението, включително в интерес на самия жалбоподател. С оглед изложеното съдът намира, че е спазен принципът за пропорционалност/ съразмерност. По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените разноски. Ответникът не претендира разноски и няма доказателства да е направил такива.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 81 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на М. Ц. Н., [ЕГН] от [населено място], ж.к. „Д. „[жилищен адрес] чрез адв. А., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26 -0374 -000053 /11.04.2026г. на полицейски инспектор към ОДМВР-П. – РУ Червен бряг, с която на М. Ц. Н. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з)г) от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП. Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: